

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sveder, imamo nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati sa avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za ostanila plačuje se od štiritopne petiti-vrste po 6 kr., če se ostanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari. Telefon št. 34.

V domači hiši.

II.

Velike občine so na Kranjskem postale precej redke. Na Notranjskem jih je še največ, drugod pa so skoro izginile. Vzlic temu pa, da so občine večinoma srednje velikosti, ga skoro ni sasedanja našega deželnega zbora, v katerem bi se nekaj občin ne razdelilo na več manjših občin, in tudi za tekoče sasedanje je pripravljenih več takih predlog.

Po našem mnenju ni to zdrav pojav. Po našem mnenju je to prav in koristno, če se razdeli, kar res skupaj ne spada, ali razdeljevanje občin, kakor se je udomačilo na Kranjskem, se nam ne zdi srečno. Koder se križajo interesi, koder občani absolutno ne morejo izhajati in koder zahtevajo lokalne razmere razdelitev, naj se občina razdeli. Ako se naj pa ločijo kmetijske občine od mesta, kakor se je zgodilo s Škofjokloko, je to le odobravati, ker kmetijske občine in mesto gotovo ne morejo dobro izhajati, ali da bi se radi vsake malenkosti razdeljevale občine, s tem se ne moremo sprijazniti.

Zdaj imamo na Kranjskem že precejšnje število malih občin, katere so se odločile od večjih. Tem občinam se ne godi ravno dobro. Občinska uprava je največkrat v neredu. Spretnega, v občinskih stvareh izvedenega župana je le redkokdaj dobiti, občinskega tajnika pa občina ne more plačevati. Najhujše pa je to, da male občine ne zmagujejo brimen, katere jim prouzroča občinska samostalnost. Neštjevilnokrat se je že primerilo, da so take občine zašle v deficit, bodi radi teh ali onih izdatkov, in znani so nam slučajji, da so morale majhne in siromašne občine zaradi deficita 50 ali 100 gld. naložiti davkoplačevalcem kar po 40 in 50 odatotne doklade. Kaj čuda, če ljudstvo potem vzdihuje in toži, da so davki neznoeni.

Kakor rečeno, nismo mi proti razdeljevanju občin, koder je razdelitev resnično potrebna, pač pa mislimo, naj se ustanavljajo samo občine, ka-

tere so vsaj tako velike, da morejo samostojno izhajati, da jih ne spravi vsak najmanjši deficit v zadrego, radi katere morajo občanom nalagati velikanske doklade. Na drugi strani pa se nam zdi potrebno, da se začne protiakcija, da se že začne delati na to, da se manjše občine zlože in zjedinijo.

Po naši sodbi bi bila taka akcija jako koristna in bi mnogo manjših občin, katere zdaj že komaj izhajajo, postavila na trdno. Kar ne spada skupaj, naj se ne zлага, toda kar se da zložiti, naj se zloži, saj v tem ni dvoma, da so večje občine v vsakem oziru dosti koristnejše kakor male. Seveda se nanaša to samo na kmetijske občine, kajti združevanje kmetijskih občin z mesti ali s trgi bo brez dvoma valed nasprotujočih si interesov meščanov oziroma tržanov in kmetov vedno vir preprirom. Valed tega se tudi ne moremo sprijazniti z nameranim združenjem občine Hrib z Vrhniko, a kjer ni nobenih takih ovir, naj bi se združevanje malih občin kolikor možno pospeševalo in ako bi deželni zbor sklenil tako akcijo omogočujoč in pospešujoč zakon, pozdravili bi ga z istinitim zadoščenjem.

Sprava na Kranjskem.

XIII.

(Glas s Korotana.)

Tudi s Koroškega smo prejeli naslednji dopis: Najvitalnejše vprašanje mej Slovenci je sedaj gotovo pravna akcija mej obema kranjskima narodnima strankama. Ali naj se reši, ali ne, o tem se pripravajo sedaj posamezni člankarji v Vašem listu. Jaz seveda ne bom preveč obširno govoril, ker bi s tem le metal bob ob steno, kajti kaj nam pomaga še toliko duhovitih spisov o in proti spravi, če se pa vedno le trdi, da obmejni Slovenci ne bodo pri tem ničesar na boljem. Mi pa ravno v sedanjih časih nujno potrebujemo pomoči od zunaj, namreč s Kranjske, in ker ste svoja predala odprli vsem dopisom, ki se tičejo sprave, dovolite, da še jaz nekaj svojih mislij povem.

Na odna stranka, ki je sedaj v zadregi, aut-aut s to preklicano spravo, naj boče pri tem svojem koraku posebno previdna, zakaj, kolikor mi poznamo g. dr. Šušteršiča, ki je v imenu katoliško-narodne stranke ponudil sporazumljenje obeh strank v deželnem zboru kranjskem, ni čisto navad-n mož, kateremu bi mogla ona povsem verjeti in zaupati. Nam vsem je še v živem spominu oni moment, ko je ista stranka in isti dr. Šušteršič mogočno in slovesno zatrjeval: s kranjskimi „liberalci“ ni možna nobena sprava, in rajše sramotno poginemo, kakor pa s njimi sklenemo kako premirje. In res ta stranka je tako dolgo cincala in cincala ter se izgovarjala, da ona na svojo roko ne more ničesar ukreniti, kajti ta zadeva spada pred volilne može. Ti so se sešli, in evo ga! mlajši duhovščini so se morali udati zmernejši in starejši duhovniki in vrgli so vso spravo — čez planke.

Vačel se je boj mej Slovenci, lastnimi brati pri zadnjih deželno- in državnozbornih volitvah, ki prav gotovo priča, da narodna ideja vkljub silovitemu in nezasiškanemu hujkanju ter korupciji mej Slovenci ni in ne bo izmrila.

Danes, ko so se razmere mej avstrijskimi narodi in torej tudi mej Slovenci korenito predrugačile in ko tudi nam Slovencem ne kaže drugega, kot trdno se okleniti tega, kar smo si s tako težavo priborili sami, skušajo nekateri kar tebi in meni nič polagoma, pod krinko sprave obesiti vse Slovenčevi katoliško-narodni ali recte klerikalni stranki na vrat ter nas izročiti v milost in nemilost njej. Prav gotovo je, da si bomo s tem zabili žebelj v svojo lastno krsto.

Pa bodi kakorkoli! Če je res vsa združena Slovenija za to spravo, pridružim se ji slednjič tudi jaz, a le z naslednjimi pogoji:

Narodna stranka naj, — ker ona tega sama odločevati ne more in ne sme, saj poslanci, katere so volili volilci gotovo niso njim izročili tudi neomejeno moč v vseh stvareh, posebno, ki se tičejo bližnje prihodnosti slovenskega naroda, — skliče svoje

LISTEK.

Romantična srca.

I.

Nedavno sem se seznanil z damo, ki je napravila na me tako čuden, tako nenavaden, dejal bi, tako kompliciran vtisk, kakor še nobena druga. Lepa ni bila, a zdela se mi je čarobnejša kakor vse krasotice skupaj, duhovita ni bila, a njeno kramljanje bi bi bil poslušal nepristano; neka razkošna sreča, neka sladka sanjavost mi je polnila na njeni strani glavo in srce, da se mi je zdelo kakor bi plaval v morju akordov, ki se poigravajo z mojimi čutili ter me dvigajo na svojih mehkih penah kviško višje in višje, a me bliskoma spuščajo zopet v kamenito svoje naročje. Kakor sem bil srečen, prav tako nezadovoljnega sem se čutil. V hipu največje ljubeznivosti sem zapazil nakrat v kotih njenih krasnih ust grd, sirov nasme in v njenih globokih črnih očeh je zatrepetal lokavo zasmehljiv blisk. A le za trenotek! In zopet je bila vsa čarobna, vsa ljubezniva in preblaga. Ko pa sem jo zapustil ter iz dalje gledal nanjo, zdelo se mi je njeno blede, dolgo, negladko lice nakrat prav zoperne in brutalno, zdel se mi je njen glas, njen smeh, vsak njen gibljaj nenaraven, nerresničen, ponarejen in afektiran. In hipoma sem se domislil vseh njenih neamiselnih, publih, frazastih

besedo, vseh njenih zlobnih nasmeškov in zaničljivih pogledov. In čudno, nepopisno čudno, tesno, plašno, grozno mi je bilo v duši... Zopet sem hitel k njej in — ah, v hipu sem bil iznova ves njen suženj, občudujoč njeno divno oko, njena prekrasna usta; in brez moči sem poslušal nj n zvonki, kakor orglje bogati glas, ter se pustil omamljati s pregrešno opojnim vonjem, ki je vel iz bogate njene toalete. In še danes ne vem, ali mi je simpatična ali antipatična, ali jo ljubim ali mrzim, — vem pa samo to, da moram misliti nanjo noč in dan, tako zagonetna in zanimiva se mi zdi...

Tako mi je govoril prijatelj, bled sanjar, po nekem plesu. Smilil se mi je revež, saj mi je dnela iz vsake njegove besede mladost, krvi, strasti, čutov, sanj in pretiravanja polna, a izkustva prazna mladost. Prijatelj živi še v oni blaženi dobi, ki nareja iz bledečnih, krvnolobnih, anemičnih dekličev — vile, iz ponosnih, bujnostašnih in koketnih gospej — boginje, iz lačnih dijakov — prince in iz zlobnih filistrov — hudiče. Hodeč po svetu vidi le sinje nebo, krasne rožice, bohotno zeleno ruševino, čuje le petje slavcev, škrjančev in smeh srečnih ljudi ter pozna mej znanci le angelje in vragove. In pri tem je nepopisno vesel, da skače, poje in vriska. Kadar pa zapazi, da ima črevlje blatne, da je nebo zakrila megla in da kak njegov znanec ali znanka ni niti angelj niti vrag, tedaj je strašno nesrečen, in zdi se mu, da mu na zemlji

ni več obstanka. Zato pa plaka kakor dete. Čuden, a zanimiv mladenič z zlatim ali rožnatobojnim, romantičnim srcem...

Nedavno sem čital po dolgih letih zopet Tavčarjeve povesti.*) O, mnogo je minulo dni od tlej, ko sem jih čital prvič! Skoraj dvajset let! Ko pa sem jih čital iznova, zdelo se mi je, da sem postal zopet mladenič z romantičnim srcem.

A zgodilo se mi je tudi tako, kakor se je godilo nedavno mojemu prijatelju, ko se je seznanil z ono zagonetno gospo. Tudi meni je bilo čudno, nenavadno, dejal bi, komplicirano pri srcu; sladko razkošje in nevolja, strmenje in razočaranje, sanjavo navdušenje in ironičen posmeh, vse to se je spreletalo po glavi. Vse skupaj pa je napravilo name toli velik vtisk, kakor ga ne napravi name sicer s svojimi deli noben drug slovenski literat!

Tak vtisk pa more napraviti le pisatelj izredne individualnosti, nenavadne duševne sile, le umetnik velike izvirnosti.

In tak pisatelj je dr. Tavčar! —

Te kontese, baronice, princesinje, te igralke in nune... kako so mi zoperne in vendar kako zanimive; vse moje čustvo se upira simpatiji do njih, a pisatelj me z ženjalnim svojim pripovedovanjem, s prekrasnim svojim jezikom, ki se lesketa in blišči kakor izbrušeni biseri, prisili, da

*) Povesti. Spisal dr. Iv. Tavčar. — II. — Založil pisatelj. — Tiskala Ig. Kleinmayr in Fed. Bamberg.

zaupne može iz raznih krajev, prav kakor je storila to nasprotna ji politična stranka ter najvpraša nje same, če so voljni, da njihovi poslanci sklenejo premirje s tako imenovano katoliško-narodno stranko. Posebno pozornost pa naj obrača na šolo, kajti ne sme biti, da bi se novodobna šola izročila zopet njej v oskrbo, tudi ne gré, da bi se šolski pouk skrajšal, kajti Slovenci potrebujemo ne le manj pouka, temveč še več, kakor ga imamo sedaj. Potem nas morejo naši narodni sovražniki še z vse drugačnim imenom obkladati, ko z „inferijornim plemenom“, če bodo naši potomci drugim narodom nasproti v oliki in vednosti še bolj zaostali.

Drugo vprašanje se tiče glede bodoče razširjave volilnega reda za deželni zbor. Kakor sedaj razmere stojé, ni dvoma, da se gospodje okrog katoliško narodne stranke nekako tresejo za svoje mandate, katere bi v slučaju razpisanih novih volitev več ali manj izgubili. V to svrhu se na vsak način tako močno trudijo, da bi dobili poleg že obstoječih štirih kurij še peto. Ali komur so razmere na Kranjskem znane, ta bode gotovo priznal, da si ta stranka hoče tem pōtem povzpeti do zopetne veljave in morda celo do večine v deželnem zboru. To pa ne sme biti, če ne, gorjé, kranjskim Slovincem!

Jedino to bi bilo, kar bi priporočalo spravo, da bi kranjski Slovenci skupno postopali v gospodarskem oziru, da ne bi treba bilo vedno molodovati tistih tretjih, posebno nam dobro znanih „prijateljev“ — Nemcev. Bratje slovenski, zadnje dogodbe v državnem zboru so gotovo tudi Vas poučile, da kranjski Nemci niso nič boljši od drugih Nemcev. V nasprotju! Še bolj bi se jih morali varovati, ker Vas bodo jedenkrat gotovo prav pošteno prekanili. Vi sami ste krivi, da se porajajo tudi tam doli mej Vami novodobni nemški nacionalci, ker, ako bi Vi le sami hoteli, bi zadnjemu Nemcu odklenkalo na Kranjskem za večno. Nikakor pa nočem očitati morda narodni stranki s tem, da hodi ona roka v roki z njimi, ker dosejaj jih je rabila pri marsikaterem glasovanju le zbog svojega političnega in svobodnega mišljenja in pa, da ni tisti mogočni „katoliški“ greben zrastle do neba, vsikdar je doslej vedno previdno in nikdar v škodo slovenskemu interesu glasovala, dočim ima katoliško-narodna stranka par neizbrisljivih grehov iz preteklosti za seboj, a la samoslovenski ulični napisi v Ljubljani.

To so ob kratkem moje misli. Potem pa še nekaj! Če se doseže na tak način res kaka sprava — samo trajna mora biti, — naj narodna stranka pred vsem varuje svoje svobodno mišljenje ter narodne svetinje. Kranjski Slovenci ste vse premalo narodni. Poglejmo v tem oziru našo Koroško, in sicer nemško! Tu se je narodna ideja tako močno ukoreninila, da je ne bo možno nikdar iztrgati. In kaj je vzrok temu! Preobilni shodi, ki jih Nemci napravljajo po raznih krajih. Torej mej narod in poučiti ga!

Še nekaj imam na srcu! Narodni stranki se

plačem z njimi in se smejem z njimi. — Ti pusti baroni, grofi, knezi, kako nenaravni, afektirani, neselani, plitki, neotesani in dolgočasni so! — In vendar dr. Tavčar mi jih s svojo umetelno roko postavi z ironičnim smehom krepko pred nos: „Evo ti, nekaj zanimivih eksemplarjev iz bahaške kaste plavokrvnikov! Glej, kako se spakujejo in pretvarjajo, kako prikrivajo svoje prave misli in čute, — toda, čuj me, pokažem ti, da so prav taki ljudje, kakoršni smo mi — plebe ci!“

In kako pretirano ti ljudje govore! Na vsej božji zemlji ne govori dandanes nihče tako, in če bi govoril, čudili ali pa smejali bi se mu. Zdel bi se nam duševno nenormalen ali pa vsaj fantast!

Ljudem v Tavčarjevih povestih pa se vendar ne čudimo, niti se jim kakor polblaznikom ne smejamo, naj govore še tako bombastično in patetično.

Vse to povzroči Tavčarjeva izredna genijalnost, s katero nam slika trpljenja in radovanja junakov romantičnih src. Smelo trdimo, da ni imel doslej noben slovenski pisatelj toli bujne domišljivosti, noben toli čarobnega jezika, zlasti pa noben toliko pristnega čuta in razuma za krasoto narave kakor dr. Iv. Tavčar. To mora priznati pisatelju vsakdo, naj se upira sicer še tako njegovim romantičnim snovem; to pa tudi osigura dr. Tavčarju jedno najodličnejših mest v slovenski slovstveni zgodovini.

(Dalje prih.)

vedno in vedno očita, da je mrtva — politično mrtva. Najlepšo priliko ima ravno sedaj pokazati, da to ni istina. V to svrhu naj — ko bi utegnili sklicati svoje zaupne može, da bi jih povprašala za njih mnenje o spravi — skliče II. shod zaupnih mož ter popolni naj svoj program, kakoršnega imajo pred vsem n. pr. Mladoci. Na ta shod naj bi se pa tudi povabili razven kranjskih, vsi pravi narodnjaki iz vse Slovenije. Tam bi naj se ukrepalo, bi li ne kazalo osnovati v Ljubljani posebni odbor iz vseh strank, ki naj bi prevzel nalogo, pomagati nam obmejnim Slovincem, bodisi z besedo ali na kakšen drug način. Če Vam je usoda nas pokrajinskih Slovinccev na srcu, gotovo boste kaj ukrenili glede nas, kajti ni več dolgo, ko bomo klicali, da je vsaka pomoč prepozna. Le na ta način bi bili tudi mi deležni te sprave, ki bi ugodno uplivala na nas! Tedaj naprej in niti za korak ne nazaj!

K—č.

V Ljubljani, 20. januarja.

Kardinalski kolegij — pa mi katoliški Slovani Po najnovejšem statusu je vseh kardinalov na svetu sedaj 59. Da je ogromna večina teh najvišjih cerkvenih prelatov laške narodnosti, to je, žal znano. Ni pa samo zaradi tega tolko Lahov mej kardinali, ker leži Rim na Italijanskem in je papež že več stoletij samo Lah, ampak tudi zato, ker na Italijanskem imenuje kardinale papež sam po svoji volji in po zaslugah. Kadar pa je imenovan kak Neitaljan, Neroman za kardinala, ima tukaj važno besedo — politika! Osebna zaslužnost, sposobnost je potem včasih čisto postranska stvar. V Avstriji, na Nemškem, na Ogerskem gotovo nobeden škof ne more postati kardinal, če dotičnim vladam, oziroma dvorom ni „persona gratissima“. Zato utegne čitatelje gotovo zanimati, če jim povemo, da sta mej kardinali Slovana samo — dva! To je Ledochowski in Sembratović. Čeprav je katoliških Slovanov vseh skupaj najmanj 25 milijonov, imamo samo dva kardinala, ker tako hoče politika! Če bi bile merodajne zasluge, bil bi n. pr. Stromajer že zdavnaj kardinal. Katoliških Madjarov je morebiti samo kake 4 milijone, pa imajo tudi dva kardinala. Politika! Nemci pa jih imajo veliko preveč — šest! Brez komentarja...

Nemško češki poslanci so glede postopanja v dež. zboru doslej še solidarni. A nacionalni časopisi, na čelu jim Wolfova „Ostdeutsche Rundschau“ in graški „Tagblatt“, se že boje, da bi se v poslednjem hipu, ko bo treba iz dež. zbora izstopiti, nekateri poslanci vendar-le premislili. Zato strastno napadajo liberalno dunajsko časopisje, ki priporoča v ožgled vladni izjavi zmernost in spravlji ost. Mogoče je torej, da se Nemci še v zadnjem trenutku premislijo ter ostanejo v dež. zboru, da ohranijo dosedanje jedinstvo in da imajo pred volilci lažje stališče. — Posl. Wolf izrablja mej tem ves svoj svobodni čas za to, da izziva Čehe. Česar ne more v dež. zboru, stori na ulici. Vsak dan šepa v družbi tolpe nemških velikošolcev po praških ulicah ter se demonstrativno vede. Prireja tudi cele dijaške procesije po najobljudenejših trgih ter je strašno vesel, ako se mu posreči izzvati kak pretep, katerega teče naznanit v zbornico. Očividno je, da se Wolf trudi na vso moč, razkačiti Čehe, potem pa bodo nemškočeški poslanci po vsem svetu kričali o čeških surovakih.

Nagodba z Ogersko. Mej tem, ko divja po češkem deželnem zboru vihar, ki je jako podoben nekdanjim viharjem v parlamentu, nadačujeti avstrijsko in ogersko ministerstvo mirno svoja pogajanja radi nagodbe. Razprave so se začele tam, kjer so se z odstopom grofa Badenija nehale, in baron Gautsch stoji na prav istem stališču, kakor njegov prednik. Žal, da se pogajanja vzpričo trdovratnosti Ogrov skoraj kar nič ne premaknejo; Gautsch bo bržčas moral precej odnehati, a potem ne dobi parlamentne večine. Nemci že sedaj grozé, da bodo, ako se v februarju iznova skliče državni zbor, nadaljevali z obstrukcijo; ako pa se ne posreči Gautschu doseči glede avstrijske kvote olajšav, mu bo pri sedanjem parlamentu obstanek nemožen.

Antisemitizem na Francoskem je narastel kar črez noč do silne moči. Velika agitacija klerikalnih monarhistov, katerim na čelu stoje jezuitje, je izzvala že hude izgrede, demonstracije in celo poboje; gonja proti židom se je začela v najgrših oblikah. Afera Dreyfus-Esterhazy-Zola utegne povzročiti na Francoskem še izreden, nepričakovan

prevrat. Vse stranke so na delu, antisemitje, socijalisti, enarhisti, bonapartisti, royalisti in celo pičloštevilni boulangisti, vse agitira, ščunje, ruje in kuje načrte. Tako vročih tal na Francoskem še dolgo ni bilo. Zola pride že danes pred preiskovalnega sodnika, sredi svedčana pa se začne proti njemu porotna obravnava.

Vstaja v Havani je po tridnevni dobi ponehala, a bila je vsekakor resnejša, kakor jo slikajo narodna španska poročila. To sledi še iz tega, da je moralo prihiteti 5000 mož regularnih čet policiji na pomoč. Glavna opora vstajev so bili prostovoljski bataljoni, ki tvorijo garnizijo glavnega mesta Antil. Vstaji so vpili: „Smrt Blancu in avtonomiji! Živel Weyler!“ ter razbili nekaj redakcij. Častniki prostovoljcev so vsi proti Blancu, tako da je torej mej regularnimi in prostovoljnimi četami velika napetost, katero nasprotniki avtonomije Kube spretno izrabljajo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 20. januarja.

— (Deželni zbor) imel bode svojo tretjo sejo jutri, v petek, dne 21. januarja t. l., ob 10. uri dopolne. Dnevni red: 1. Branje zapisnika II. deželnozbornske seje dne 18. januarja 1898. 2. Naznanila deželnozbornskega predsedstva. 3. Priloga 37. Vladna predloga z načrtom deželnega zakona, s katerim se določuje, da je osebni dohodninski davek, ki je bil uveden po državnem zakonu z dne 25. oktobra 1898. l., drž. zak. št. 220, oproščen od vseh pristojnosti deželnega zakonodajstva podvrženih doklad, in v kolikor da so dvorni, državni, deželni in javni zakladni uradniki, kakor tudi dušni pastirji oproščeni od doklad k plačarini. 4. Priloga 38. Poročilo deželnega odbora glede dovoljenja 4%, naklade na najemščino od stanovanilšč v mestni občini Novo mesto. 5. Priloga 39. Poročilo deželnega odbora v zadevi ustanovitve deželnega skladišča v Ljubljani. 6. Priloga 40. Poročilo deželnega odbora glede združitve vasi Hrib s trgom Vrhniko. 7. Priloga 41. Poročilo deželnega odbora o nasvetu, zadevajočem ustanovljenje in vzdrževanje meščanskih šol na Kranjskem. 8. Ustno poročilo finančnega odseka glede dovolitve priklad za cestne namene (k prilogi 22.). 9. Ustno poročilo finančnega odseka o računskem sklepu deželne vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu za leto 1896. (k prilogi 23.). 10. Ustno poročilo finančnega odseka o računskih sklepih bolniškega, blazniškega, porodniškega in najdenškega zaklada za l. 1896. (k prilogi 15.). 11. Ustno poročilo finančnega odseka o proračunih bolniškega, blazniškega, porodniškega in najdenškega zaklada za leto 1898. (k prilogi 20.). 12. Ustno poročilo upravnega odseka v zadevi razdružitve selske občine Velika Dolina v samostojni občini Velika Dolina in Čatež (k prilogi 19.). 13. Ustno poročilo upravnega odseka v zadevi razdružitve selske občine Bled v samostojni občini Bled in Ribno (k prilogi 9.) in o dotičnih prošnjah. 14. Ustno poročilo upravnega odseka o enketi, katera se je vršila na deželni vinarski, sadjarski in poljedelski šoli na Grmu 22. in 23. aprila 1897. l. (k prilogi 16.). 15. Ustna poročila odseka za letno poročilo, o letnem poročilu, in sicer: a) Splošno poročilo o letošnjem letnem poročilu deželnega odbora in o številkah I. in II. posebe; b) o § 1.; c) o § 4.; d) o § 7. B; e) o § 8. C; f) o § 9.; g) o § 10.

— (Priznanja.) Pričakovali smo, da bode idrijski deželni poslanec s kakimi priznanji mašil predale „Slovenskega Lista“, in nismo se prevarali. Nasprotno, pričakovali smo še več „priznanja“, kakor ga je obelodanilo omenjeno glasilo omenjenega gospoda deželnega poslanca. Kadar se v narodni stranki pokaže ta ali oni mali razpor, in če pride o tem kaj v javnost, so gotovi krogi, ki komaj čakajo, da bi narodna stranka poginila, kot dobri pogrebci takoj pri roki. Ko je ljubljanski župan izstopil iz kluba narodne stranke, so dobri prijatelji narodne stranke veliko o tem pisali; ko pa je kmalo potem gospod župan zopet vstopil v klub svoje narodno-napredne stranke, nikdo o tem ni pisal. Vsako rano na našem telesu takoj opazijo, si manejo roke, ter si govore: Hvala Bogu, danes bo vendar jedenkrat pogreb! Ravno tako je sedaj! Ko je idrijski deželni poslanec, ki je skrivoma že dolgo časa stal v Koblarjevem taboru, sedaj očitno vskočil v ta tabor, ni bilo to za Ljubljano nič novega. Od dr.

Majarona nikdo kaj drugega pričakoval ni. Pač pa se je pričakovalo, da bode v to porabil drugo priliko, in ne ravno sedanje, ko je tako potrebno, da se kaže klub narodne stranke vsaj na zunanji solidarnosti. No pa to je stvar osebnega okusa, in če upa dr. Danilo Majaron, da si v bodoče v Idriji bolje pomaga z načeli „Slovenskega Lista“, kakor pa z liberlnim mišljenjem, koje je časih tudi kazal, nam tudi prav! Bog blagoslovi njega in njegove potrpežljive volilce! Ali oglašili so se tudi Tržačanje, ki so, kot rabločutni pogrebci vsikdar na mestu, kadar se narodni stranki jama koplje! Prišla je brzojavka na „možatega“ dr. Majarona, in prišla sta tudi obligatna dva uvodna članka v „Edinosti“. Take demonstracije ne koristi nikomur, najmanj pa idrijskemu deželnemu poslancu! Kakor rečeno, nam služijo le v dokaz, da tržaški gospodje teško pričakujejo smrti naše stranke, in marskdo izmed nas vtrjuje se v veri, da najnovejša „sloga“, za katero se Tržačanje tako bujno potegujejo, res nima drugega namena, nego popolno ugonobiti našo narodno-napredno stranko. Sedaj, ko se sprava dela, je naravno, da nastopajo različna mnenja o nji. Pogajanja se vrše in vrše se počasi, okorno, nekako tako, kakor so se vršila mirovna pogajanja med Turčijo in Grško! Komur je na tem ležeče, da se sklene mir, tega dolžnost je, da — ako ni sam udeleženec stranke — opušča vse, kar bi utegnilo razburiti tega, ali onega udeleženca. Tržaški gospodje pa ne postopajo tako: nasprotno vse storé, kar je všeč dr. Majaronu, kar pa mora žaliti narodno stranko. Če menijo, da s tem pospešuje je sloga na Kranjskem, in če menijo, da se bodo vsled tega ogladila pogajanja s spravo, se kmalo prepričajo, da so se zmotili. Sicer pa brzojavljajte, kolikor vam drago, in tudi lahko spišete cele povodni uvodnih člankov, mi ostanemo pri načelu: če se dva pomiriti skušata, potem je najbolje, da se tretji vmes ne vtika! „Slovenski List“ priobčuje tudi neko priznanje Idrijskih zaupnikov narodne stranke, ki sicer ni podpisano, o kojem pa naravnost dvomimo, da bi bilo prišlo s privoljenjem dotičnih gospodov v tako glasilo, kot je „Slovenski List“. Zategadel o tem ne pišemo več, ker pričakujemo, da se nam cela zadeva pojasni.

— (Benefica režiserja gosp. Inemanna.) Režiser slovenske drame g. Inemann imel bode v nedeljo svoj častni večer. Mislimo, da pač ni potrebno slovensko občinstvo še posebno opozarjati, kaj je o tej priliki njegova dolžnost, saj ve vsakdo, kaj je gosp. Inemann za našo dramo: Izboren režiser, kateri se neprestano trudi, da zadosti vsem opravičenim zahtevam in ki je z materijalom, s katerim razpolaga, dosegel dosti več, kakor je bilo pričakovati, in izboren, marljiv, mnogostranski umetnik, kateri sodeluje pri vsaki predstavi, malone vselej v največji in najvažnejši ulogi, iz kratka steber slovenske drame. Bilo bi skrajno nehvaležno, ako bi občinstvo ne priznavalo velikih zaslug g. Inemanna in mi smo trdno prepričani, da se to ne ugodi, prepričani, da mu občinstvo pokaže svoje priznanje in svojo hvaležnost.

— (Narodna čitalnica.) P. n. častite člene Narodne čitalnice ljubljanske usoja si opozarjati društveni odbor na plesni venček, kateri bo v soboto dne 22. t. m.

— (Pevsko društvo „Ljubljana“) priredi svoj običajni „veliki kmetaki ples“ dne 6. februarja v Sokolovi dvorani v „Narodnem domu“. Za ta ples se občinstvo vsako leto zelo zanima in tudi letos se delajo zanj obsežne priprave.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Teden izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 9. do 15. januarja kaže, da je bilo novorojencev 23 (= 34.15 ‰) umrlih 22 (= 32.67 ‰), med njimi je umrl za vrtico 1, za jetiko 5, za vnetjem sopilnih organov 2, za različnimi boleznimi 13. Med njimi je bilo tujcev 8 (= 36.3 ‰), iz zavodov 12 (= 54.5 ‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za vrtico 4 osebe.

— („Billiegratz“) Piše se nam: V 8. številu Vašega cenjenega lista čitali smo, da dobé v najkrajšem času pošte v Kamnigoric, Podbrezjah in na Dovjem dvojezične pečate, kar se vsekakor lepo čuje. Tudi Polhograščani želeli bi si kaj takega, tembolj ker pri nas ne biva niti eden Nemec, in je naša pošta jedna ljubljanski najbližjih. Zategadelj za trdno in s pravico upamo, da bomo tudi mi v kratkem imeli priliko opazati na pismih dvojezične pečate. — Polhograški.

— („Trgovski plesni venček“) bo dne 1. svedana 1898. leta v prostorih „Narodne čitalnice“ v Kranji. Začetek ob polu 9. uri zvečer. Vstopnina 1 k. ono za osebo. Čisti prebitek namenjen je „Dijaški kuhinji“ v Kranji. Glede na dobrodelni namen se preplačila hvaležno sprejemajo. Pri plesu svira oddelek slavne vojaške godbe c. in kr. pešpolka števil. 47 iz Gorice. Vstop je dovoljen le proti izkazu vabila.

— („Narodna čitalnica“ v Postojini) priredi v prostorih hotela „pri kroni“ v soboto, dne 22. januarja t. l. koncert. Vzpored: 1. J. Škroup: „Staročeska“, moški zbor; 2. A. Rozov: „Ruske narodne pesmi“, četrteroročno na glasoviru; 3. Ant. Dvořak: „Na begu“, dvošpev za ženske glasove; 4. Hug. Sattner: „Studenček“, mešan zbor; 5. A. Rozov: „Ruske narodne pesmi“, četrteroročno na glasoviru; 6. Hug. Sattner: „Na planine“, mešan zbor. Po koncertu se vrši ples v gornjih prostorih, pri katerem svira domača godba na lok. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina znaša za člane 1 krono, za rodbino 2 kroni, za nečlane 2 kroni.

— (Nestrpnost štajerskih nacijonalcev.) Iz Gradca se nam piše: Slovenska interpelacija dr. Dečka ni razjarila samo naših nacijonalnih posancev, nego tudi nacijonalne listove. Baš je radost čitati, kako psujejo in rohnijo ti listovi. Slovensčina, katero govori tretjina štirskega prebivalstva, nima po nazoru nacijonalcev nikakih pravic v deželni zbornici. Raba slovenščine je provokacija, je predrznost. V slovenskih krogih se govori, da slovenski zastopniki zapuste dež. zbor, ako nemška večina ne prizna ravnopravnosti slovenščine z nemščino v dež. zboru. Naše mnenje je, da poslanci tega ne smejo na nikak način storiti, nego da morajo ostati na svojih mestih. A pasivni ne smejo biti, nego se morajo z vso odločnostjo potegniti za naša prava, se morajo z odoševljenjem podati v boj, pa naj Nemci rohnijo ali se smeji, kakor hočejo. Ako bi naši zastopniki zapustili dež. zbor in zlezli na peč, bi bili Nemci še veseli, to bi — kakor smo čuli iz ust nemških poslancev — smatrali za velik nacijonalen uspeh. Slovenski poslanci naj dakle ostanejo v dež. zboru, a naj govore slovenski, kadar je možno, in naj tudi vse predloge, interpelacije itd. stavijo v slovenščini. Se bodo na slovenščino že navadili, ti naši nacijonali! Na peči ležati in zdihevati zna vsak, mi pa nismo volili poslancev da bi tirali abstinenco in prepuščali nasprotnikom bojišče, ampak da ostanejo kakti junaci na svojih mestih, braneti s čilo roko in z mladeniško ognjevitostjo našo trobojnico!

— (V št. Juriju ob juž. žel.) priredi domače balno društvo dne 2. februarja t. l. otvorit veno sijajno veselico s petjem znanega domačega mešanega zbora in četrterospeva z igranjem na glasovir in gosli, dekl. movanjem in s plesom. Vsi prijatelji društva iz bližine in daljine se že sedaj na to opozarjajo in uljudno vabijo. Natančni vzpored in vabila se že razpošiljajo.

— (Povožen.) Iz Celovca se nam piše: Dne 17. t. m. mej 7 in polu 8. uro zvečer je v Celovcu od Beljaka došli vlak povozil infanterista Puntarja (prideljenega pešpolku št. 17, 4. komp.), ki se je ravno vračal iz domovine iz Krškega na Kranjskem z dopusta. Morda je padel iz vlaka na železniški tir ali pa je sam iskal smrti. Ob 7/8. uro najde čuvaj najprej človeško nogo, kakih 40 korakov dalje pa Puntarja, kateremu je bila leva noga in sploh vsa leva stran popolnoma od telesa odtrgana. Desna noga je bila popolnoma zmečkana in brez črevlja in se je samo še s hlačnico držala telesa. Tudi na glavi je dobil Puntar precejšnjo rano. Živel je še do 9. ure, ko so ga hoteli iz kolodvora prenesti v vojaško bolnico. V začetku je baje celo govoril, in pripoveduje se, kar pa je do cela neverjetno, da je prosil za cigareto.

— (Brzojavni promet.) Meseca decembra 1897 bilo je na vseh c. kr. brzojavnih postajah v okraju tržaškega poštnega in brzojavnega ravnateljstva, in sicer: na Primorskem oddanih 46.385, došlih 51.525, tranzitujočih 136.050, skupaj 233.960 brzojavk. Od letih jih odpade na Trst: oddanih 32.716, došlih 37.087, tranzitujočih 125.214 brzojavk; na Kranjskem oddanih 6208, došlih 7869 tranzitujočih 12.548, skupaj 26.625 brzojavk.

* (Pokop knesa Aleksandra bolgarskega) V Sofiji so pokopali v soboto v poseben mavzolej ostanke kneza Aleksandra Battmberga. Pogrebu je sledilo veliko najvišjih dostojanstvenikov; na čelu knez Ferdinand ter princ Filip saksonski, nadalje zastopniki angleške in nemške vlade. Ljudstva je bilo nešteto. Nagovor je imel kn. z Ferdinand, kateri je poveljeval čednosti svojega prednika ter povdajal, da mu ohrani Bolgarija brezdvomno trajen spomin.

* (Dreyfus na odru) Sprinkhuizenova senzacijska drama „Dreyfus“ se bode v kratkem prevela tudi v francoščino, da jo bode čitala lahko tudi Dreyfusova obitelj. Ta drama se bode v kratkem predstavljala tudi v Gentu in Antverpenu. Najzani-

mivejšje je to, da spiše avtor svoji igri za vsako predstavo drugačen konec, prav kakor poročajo najnovejše brzojavke o Dr. yfusovi aferi. Jadenkrat n. pr. konča igra s pismom, katero je poslala Dreyfusova soproga papežu, drugič s Dreyfusovo smrtjo itd.

* (Dvoboj na glasovirju) Pijaniist Boncia, kateri je igral v Turinu na glasovirju nevzdržema 40 ur, je pozval nekega Adrijana, kateri je pa v Komo igral 50 ur, na 60 urno igranje. Premagalec dobi tisoč lir. Dvoboj se bode vršil 27. t. m. v Milanu.

* (Velikanska previdnost) Bakterijolog dr. van Hayden si je sezidal nedavno v Jokohami čudno hišo. Stene so od stekla ter okovane; blizu stropa gornjega nadstropja je odprtina, skozi katero prihaja zrak v sobe in sicer ne od zunaj, temveč iz drugega stanovanja, katero je v to svrhu narejeno. Zunanji zrak vodi v hišo cev, katera ga pa prej z vato filtruje in z glicerinom sterilizuje. — Ta človek bode menda dosegel Metuzalemovo starost, káli?

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 20. januarja. Min'sterski predsednik Gautsch, finančni minister Böhm-Bawerk in trgovinski minister Körber so se danes popoldne odpeljali v Budimpešto na konferenco o nagodbi.

Dunaj 20. januarja. Nemške stranke so zahtevale, da naj vlada zaključi zasedanje češkega dež. zbora, kateri zahtevi pa Gautsch doslej ne mara ugoditi.

Praga 20. januarja. Začetkom današnje seje je dr. Dvořak jako ostro interpeliral vlado radi včerajšnjih dogodkov. Rekel je, da Nemci namenoma provocirajo, da bi politični boj iz deželuega zbora zanesli na ulico. Grajal je osto postopanje policije in vojaštva (Brežnovski: To ni več avstrijska vojska, to je Wolfova vojska) in konstatoval, da je sam videl, ko je neki častnik prav brez vzroka s sabljo sekal po mirnih ljudeh. Ko je bila interpelacija prebrana, so Čehi burno zahtevali, naj namestnik takoj odgovori. Klic: Prav za prav bi moral odgovoriti policijski ravnatelj Dörf. Klic: Ta sedi pri svojih bratcih v nemški kazini. Namestnik je prišel in rekel, da je policijskemu ravnateljstvu že ukazal, da mora previdno in obzirno postopati in da je to isto sporočil tudi vojaškemu zapovedništvu. Zbornica je potem razpravljala o predlogu grofa Buquoi. Prvi je govoril neslani prof Fournier, kateri je rekel, da veleposestniki niso poklicani, posredovati med Čehi in Nemci, kar je dokazal grof Sylva-Tarouca (Göckner: Ta naj bi se bil na Kubo priženil!) Fournier govori še.

Praga 20. januarja. Posvetovanje nemških poslancev o nadaljnjem postopanju ni imelo uspeha. Večina je za to, naj poslanci ostanejo v dež. zboru.

Praga 20. januarja. Nemški burši so včeraj ves dan na najnesramnejše načine dražili in provocirali češko prebivalstvo, toliko časa, da so se primerli izgredi. Pod zaščito redarjev in vojakov se je ves dan več sto buršev s pruskimi čepicami in trakovi klatilo po mestu. Na raznih krajih so bili pretepi. Zvečer se je na Vavlskem namesti in na Přikopih zbralo mnogo občinstva in prepevalo narodne pesmi. Zdaj so bili redarji in vojniki koj pri rokah. Najprej so redarji poskušali napraviti red, potem je prišla infanterija in naposled kavalerija. Vojaštvo je skrajno brezobzirno postopalo. Tri osebe so bile težko poškodovane, lahko poškodovanih pa je bilo nebroj ljudi. Nekemu 17letnemu učencu trgovske akademije je bil odsekan prst, neki 22letni nemški dijak je bil vsekan po glavi, neko 21letno šiviljo pa so vojaki podrli, da si je zlomila desno nogo. Razburjenost proti vojaštvu je velikanska.

Praga 20. januarja. Med češkimi dijaki se pobirajo podpisi za peticijo, naj vlada nemškimi buršem prepove provociranje z nemškimi trakovi in čepicami in korporativno, izživajoče klatenje po Pragi.

Praga 20. januarja. Vsled uplivanja nemških profesorjev so burši sklenili, opustiti za sedaj korporativne promenade po mestu.

Gradec 20. januarja. Dotičniki, katere je „Grazer Tagblatt“ napadel, da hočejo v Gradcu napraviti slovenski „Narodni dom“, izjavljajo, da je ta vest povsem neosnovana.

Trst 20. januarja. Tu je še vedno silna megla. Vled megle je padlo že kaci 20 oseb v morje, jedna je utonila. Promet je deloma ustavljen.

Pariz 20. januarja. Tu vlada mir, a iz provincije se poroča o novih izgredih. General Gallifet je izjavil, da neče intervenirati v prid Dreyfusa.

Poslano.*

Blagorodnemu gospodu
Mihajlu Morscher-ju, županu
v Zagorji.

Senzidala sem v Zagorji lep hotel, s kojim je kakor pripoznano — ustrezno vsem dejanskim in krajevnim potrebam. Prosila sem za koncesijo in c. kr. okrajno glavarstvo v Litiji mi jo je v svoji pravičnosti tudi dalo, akoravno ste v svoji lastnosti kot župan na prav grd način skušali preprečiti to dovoljenje. — Ker pa še vedno intrigrirate proti meni in proti moji hiši naznanjam Vam, da Vas bodem, ako kmalu ne mirujete, v posebni brošuri osvetlila v pravi luči, da bode svet zvedel, kako postopate kot župan, mesogledec, mrtvogledec in zdravnik!

V Zagorji, dne 20. januarja 1898.

(116)

Marija Müller.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Vsako leto se nakupijo v Mysori najboljše partije santala za tvorjenje Santal Midy-kapsul; lahko razlagljivo je torej, zakaj so ponarejanja in aleparstva vspricho čistote in vspešnosti Santal Midy-ja nemozna. (11—1)

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Janeza Tekavca zemljišče v Tavčelnih, cenjeno 140 gld., dne 24. januarja v Cirknici.

Andreja Marinciča zemljišče v Pudobu, cenjeno 1410 gld., in Marije Hitič zemljišče v Runarskem, cenjeno 1383 gld., oba dne 24. januarja in 23. februarja v Ložu.

Antona Brajerja posestva v Sostrem, cenjena 3422 gld. in 2895 gld., oba dne 24. januarja in 26. februarja v Ljubljani.

Barbara Kopač posestvo v Ljubljani, cenjeno 10.500 gld., dne 24. januarja in 28. februarja v Ljubljani.

Marije Bergoc posestvo v Trnpi, Jožefa Čenčiča zemljišče v Beliskem, Mihe Kapelna zemljišče v Kalu, Antona Morella zemljišče v Neverkah, Franceta Bitenca zemljišče v Dol. Kolanu in Jožefa Lenarčiča zemljišče v Nadajnem selu (prva tri prvokrat, druga tri drugokrat) dne 25. januarja v Postojini.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 18. januarja: Ana Belihar, sprevednikova hči, 8 mes., Poljanska cesta št. 72, božjast. — Marija Sterle, zasebnica, 84 let, Hrenove ulice št. 12, ostarelost.

V deželni bolnici:

Dne 17. januarja: Pavla Ogrin, delavčeva hči, 1 leto, davica.

Št. 41989.

Razglas.

Mladenci, kateri pridejo prihodnje leto k vojaškemu naboru in njih sorodniki se opozarjajo, da je v smislu §. 22: 2. vojnega zakona prošnje za vsakojake ugodnosti v smislu §§ 31. 32. 33. in 34. tega zakona vložiti meseca januarja ali februarja pri tukajšnjem magistratu, ali pa izročiti najzadnje naborni komisiji. Pozneje vložene prošnje pouzročajo zmešnjave in nepotrebno delo.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 16. decembra 1897.

Štev. 1340.

Razglas.

Podpisani magistrat naznanja mladencem, rojenim leta 1875., 1876., 1877. in 1879., kateri stopijo letos v vojaško, odoosno črnovojniško dobo: 1.) da se bo dne 27. t. m. ob 9. uri dopoludne vršilo žrebanje v smislu §. 32 vojnega zakonika I. del pri tukajšnjem uradu v konferenčni sobi. To žrebanje, h kateremu ima vsakdo pristop, velja za one mladence, ki izpolnijo leto 21. leto (rojstvo leto 1877) in torej letos pridejo prvič k naboru.

2.) da so od 20. do 26. t. m. v uradnih urah imeniki onih mladencev, kateri pripadajo letos k naboru, pri tukajšnjem uradu v pisarni vojaškega referenta vsakteremu na ogled. Kdor opazi kak pogrešek, napačni vpis ali ima pomislek proti naprošenim ugodnostim ali proti prošnjam za nabor v kraju, kjer prosilec biva, naj le-to pisмено ali ustno naznani tukajšnjemu uradu.

3.) da so od 20. do 26. t. m. v navadnih uradnih urah pri tukajšnjem uradu v pisarni vojaškega referenta imeniki domačih in tujih leta 1879. rojenih, z letošnjim letom v črno vojno stopivših mladencev na ogled. Pogreški in nedostatki naj se pisмено ali ustno naznanijo tukajšnjemu uradu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 11. januarja 1898.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Štev. 44. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 835.

V petek, dne 21. januarja 1898.

Drugokrat:

Tretja hči.

Veseloigra v treh dejanjih. Ruski spisal Viktor Krýlov. Po češkem prevodu poslovenil A. Funtek. Režiser g. R. Inemann. Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 7,8. uri. Konec ob 10. uri.

Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v nedeljo, dne 23. januarja 1898.

Meteorološko poročilo.

Vilina nad morjem 306,2 m.

Januarj	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm. v 24 urah
19.	9. zvečer	751,0	-4,6	brezvetr.	oblačno	
20.	7. sjutraj	750,1	-6,5	sr. sahah.	oblačno	0,0
	2. popol.	749,5	-5,4	sl. jzah.	oblačno	

Srednja večerajšnja temperatura -4,8°, za 24° pod normalom.

Dunajska borza.

dne 20. januarja 1898.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 45 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 „ 35 „
Avstrijska zlata renta	121 „ 85 „
Avstrijska kronska renta 4%	102 „ 90 „
Ogerska zlata renta 4%	121 „ 05 „
Ogerska kronska renta 4%	99 „ 15 „
Avstro-ogerske bančne delnice	935 „ „
Kreditne delnice	355 „ 25 „
London vista	120 „ „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 „ 85 „
30 mark	11 „ 76 „
30 frankov	9 „ 53 „
Italijanski bankovci	45 „ 40 „
C. kr. cekini	5 „ 69 „

Dne 19. januarja 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	162 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	189 „ 25 „
Dunavske srečke 5% po 100 gld.	129 „ 25 „
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlsti sast. listi	98 „ 50 „
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	161 „ „
Ljubljanske srečke	22 „ 75 „
Rudolfove srečke po 10 gld.	26 „ „
Kreditne srečke po 100 gld.	198 „ 50 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	453 „ 50 „
Papirnati rubelj	1 „ 27 1/2 „

Napovedbe (fasije)

za osebno dohodnino in za prihodnino

(rentnino)

(113—2)

izdeluje in pojasnila o tem daje

Jos. Perhanc, konces. privatna pisarna,

Marije Terezije cesta št. 3, v pritličji na levo.

Na Dolenjskem se

dve veliki prodajalnici

popolnoma urejeni za špecerijsko, oziroma mešano blago, na dobrem glasu stoječi, radi preselitve v lastno hišo s 1. marcem 1898. l. oddamti. — Pisarna vprašanja vzprejema iz prijaznosti do 1. februarja t. l. pod št. 100. upravništvo „Slov. Naroda“. (102—3)

(1956—3)

Ces kr avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1897.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiš. Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiš, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selsthal v Anso, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr. Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. sjutraj osonni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selsthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoludne osonni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd, Land Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Hebr, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Praga v Novo mesto in v Kečevje. Ob 6. uri 15 m. sjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. sveder mešani vlak — Prihod v Ljubljano. j. k. Praga iz Trbiša. Ob 5. uri 52 m. sjutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Praga, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plazja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ansoesa, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoludne osonni vlak s Dunaja via Amstetten Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plazja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiba, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Land Gastein, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. sveder osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Praga iz Nevege mesta in iz Kečevja. Ob 8. uri 19 m. sjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. sveder mešani vlak. — Odhod iz Ljubljane d. k. v Maminik. Ob 7. uri 23 m. sjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. sveder. — Prihod v Ljubljano d. k. iz Maminika. Ob 6. uri 56 m. sjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoludne, ob 6. uri 20 m. sveder. (17—15)

Trgovski pomočnik

dobro izurjen v špecerijski stroki, slovenskega in nemškega jezika popolnoma zmožen, želi svojo službo premeniti.

(104—2)

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“.

Popotnik

za mešano blago itd., kateri bode čez tri mesece stalno nastavljen, vzprejme se pod jako ugodnimi pogoji. Nastopiti je takoj. — Ponudbe pod naslovom: „Zanesljivost“, Celje-Cilli, Štirija (113—2)

Gospodična

želi vstopiti v pouk h kakšni poštni ekspediciji.

Ponudba pod „poštni pouk“ na upravništvo „Slovenskega Naroda“. (108—2)

Salonska suknja

skoro nova, za vitkega mladca 16—18 let, se prav po ceni proda na Dunajski cesti št. 15, II. nadstropje. Istotam je na prodaj tudi lakirana miza. (109—2)

Ormoška posojilnica

obrestuje tudi po novem letu vloge

po 5%

(75—3)

brez odbitka novega rentnega davka.

Kranjsko društvo za varstvo lova.

P. n. člani društva za varstvo lova, ki želé po istem dobiti letošnjo pomlad

jerebic

naj se blagovolijo v tem oziru obrniti do srede februarja na društveni odbor.

Odbor kranjskega društva za varstvo lova.

V Ljubljani, v januarju 1898.

(115)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.